

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Musika: The becoming of an artistic musical metaphysics

Withers, S.

Citation

Withers, S. (2020, October 27). *Musika: The becoming of an artistic musical metaphysics*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/137929>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/137929>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/137929> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Withers, S.

Title: Musika: The becoming of an artistic musical metaphysics

Issue date: 2020-10-27

Samenvatting

“Muziek gaat over al het andere”, zei theaterregisseur Peter Sellars toen hij zijn Polar Music Prize in 2014 in ontvangst nam. Hoewel het over bepaalde muzikale problemen gaat, gaat dit proefschrift ook over ‘al het andere’. Wat en hoe dat is, kan op verschillende manieren worden samengevat, afhankelijk van iemands oriëntatie en diens afstand tot het onderzochte object. Hieronder beschrijf ik drie van deze manieren.

Dit proefschrift is een bijdrage aan de filosofische studie van muziek en aan muzikale ontologie. Binnen de musicologie levert het een inbreng in het discours over muzikale betekenis. Met de aanname dat bewustzijn fundamenteel is, is de stelling die ik naar voren heb gebracht dat muziek een vorm van bewustzijn is, die evolueert in een mutualistische relatie met voelende wezens om ervaring op te doen en te groeien. Deze antropo-de-centrische stelling zet de gevestigde kijk op muziek als (menselijk) artefact op losse schroeven en opent ruimte voor een heroverweging van de constructie van ‘de muziek zelf’. In deze ruimte wordt ‘muziek’ gezien als een algemene term die op de juiste manier wordt gebruikt door menselijke muzikanten in de fenomenale wereld om gebeurtenissen, werken en activiteiten te beschrijven die gebaseerd zijn op opzettelijk georganiseerd geluid. Juist deze connotaties maken de term ‘muziek’ onvoldoende om een grotere vorm van bewustzijn aan te duiden. Daarom introduceer ik Musika en definieer het als een superset van muziek, als een manier van logica en organisatie van het nog grotere informatiesysteem, een systeem dat op geluid gebaseerde vormen en intelligenties ontwikkelt. Musika heeft andere wetten en beperkingen dan die welke in onze Fysiek-Materiële Realiteit opereren, en wordt bevolkt door entiteiten, haecceïteiten en geografieën die uniek kenmerkend zijn. Om de oriëntatie in het aldus opgevatte landschap te vergemakkelijken, maak ik onderscheid tussen muzikale entiteiten op basis van hun betrokkenheid bij voelende wezens (zoals wij), introduceer ik nieuwe concepten, zoals de Musikon of de Geïndividualiseerde Eenheid van Muzikaal Bewustzijn, en bespreek ik nieuw ontstane spanningen, zoals die tussen de Musinculus en het Muzikale. Muzikale betekenis wordt beschouwd als een energetisch aspect van de gebeurtenis van de muzikale assemblage - het virtuele terrein waar alle acteurs in het muzikale drama elkaar ontmoeten en een ervaring delen.

Vanuit een verderaf en algemener gezichtspunt ontstaat mijn proefschrift uit een vergelijkende studie van verworvenheden in de natuurkunde, filosofie, psychologie en

taalkunde, met het argument dat de processen, structuren en problemen in muziek uitbreidingen en lokale interpretaties zijn van een fundamentele impliciete orde die ten grondslag ligt aan en zich manifesteert in alle velden, disciplines, substraten en niveaus van betrokkenheid. Gezien als een realiteit op zichzelf, ontwikkelt Musika zijn op geluid gebaseerde inhoud en expressie binnen de principes die ook in ons universum aan het werk zijn—maar dan gebaseerd op koolstof. Nog verder uitzoomend zou je kunnen zeggen dat mijn onderzoek patronen en protocollen onderzoekt in zowel virtuele als werkelijke realiteiten—in biologie, verhalen, gedrag, muziek, denken, taal, in zijn en worden. Deze patronen volgen een enkel gebod: probeer alles, laat toe wat werkt en heb één missie: lagere entropie, meer organisatie. Vanuit zo'n totaalbeeld is muziek, met al zijn onderling verbonden systemen, omgevingen, theorie en praktijk, een manier om de werkelijkheid te organiseren en te bemiddelen, informatie te integreren en betekenis te creëren.

Een stap dichterbij het object van mijn onderzoek zou de focus onthullen van mijn relaties, ervaringen en worstelingen met muziek als 'agent' van betekenis in mijn persoonlijke en artistieke leven. De stelling dat muziek een subsysteem is dat een grotere realiteit bemiddelt en in staat is om een groot aantal subsystemen te creëren, suggereert dat waar de aandacht op moet worden gevestigd niet de 'boodschap' als zodanig is, maar op het medium ('het medium is de boodschap'). Zolang het het medium is dat op unieke wijze een geïntegreerde betekenis omperkt, organiseert en naar voren brengt, verpakt als de 'boodschap', onderzoek ik opzettelijk mijn muzikale medium, de piano, en de manier waarop het mijn begrip van niet alleen muziek, maar ook van de werkelijkheid heeft gekadreerd. Ik beweer dat de rol die iemands instrument speelt in die diens betrekking tot muziek, niet alleen cruciaal is, maar ook fundamenteel. In feite is het in de praktijk van het medium waar muziek en mens elkaar ontmoeten en een relatie aangaan—het fysieke medium dus. Hoe magisch, soulful, spiritueel en onuitsprekelijk ook, het bewustzijn van het muziekwerk dat we liefhebben, obsederen en waarover we schrijven, kan ons alleen bereiken via ons vlees en onze botten, onze cellen en chemicaliën, onze deeltjes en lichamelijke elektromagnetische configuraties. Voor ons is er zonder het fysieke geen muzikale, zonder ontheiliging is er geen transcendentaal, zonder het uitwisbare, is er geen onuitsprekelijk.

Samenvattend is dit een studie over muziek, gemanifesteerd in en door bewustzijn, en over bewustzijn gemanifesteerd in en door muziek. Het onderzoekt hoe muziek en bewustzijn hetzelfde fundamentele evolutieproces volgen en op informatie gebaseerde realiteiten construeren. Tegelijkertijd is mijn proefschrift een oefening in het creëren van een persoonlijke ontologie gebaseerd op wereldhoren en musico-logica, een door muziek geïnformeerd verstaan van de wereld en van de mens.